

Era o zi geroasă de iarnă, iar tatăl corb zbura spre cuib.
Era foarte entuziasmat, pentru că în ghearele sale ținea
un mic pulover roșu.

— Draga mea, uite ce am fur-cumpărat! croncăni corbul cu mândrie.
Mama corb îi aruncă o privire din cuib și îl întrebă aspru:
— Ce este acesta?
— Este un obiect din lână pentru oameni! îi explică el.
Pentru că ei nu au pene ca noi. Cred că ar fi un acoperiș perfect pentru cuibul nostru...
— Vai! Dar nu ar fi perfect deloc! croncăni doamna corb. Un acoperiș roșu? Vrei ca șoimul să ne descopere cuibul și să ne mănânce puii?
— Ah, nu! Normal că nu! piui alarmat tatăl corb și aruncă puloverul roșu în zăpadă.

Acolo îl găsi frumoasa domnișoară vulpe.
— A, ce fustă șic! se entuziasmă ea. Roșu
este culoarea sezonului!
Își trase puloverul peste talie și înnodă
mânele ca o curea. Apoi porni spre
lacul înghețat unde își putea admira reflexia
în gheață.

— Vai, nu, culoarea asta roșie nu se
potrivește deloc cu blana mea! spuse ea.
După care lăsă micul pulover roșu
pe malul lacului și dispăru în pădure.

Dimineața, șoricicii au ieșit din adăpostul roșu și la mică distanță au descoperit o scorbură de cârțiță care fusese părăsită, dar care era un loc perfect pentru locuit.

Micul pulover roșu rămase întins pe jos.

